

LA OPINION

PERIÓDICO SEMANAL

Anuncios y comunicados á
precios convencionales.

Dirección y Administración

Calle de la Palma 25

PRECIO DE SUSCRIPCIÓN

Trimestre. 1'00 Pta.
Número suelto. . . 0'10 «

Sobre 'l sufragi universal

Llegeixo en els periódichs qu' En Dato tracta de crear Diputacions regionals. Si per aquest camí es tracta d' arribar á la supressió de provincias, la reforma es d' elogiar, pro, si 's volen crear aquestas Diputacions sense la mira senyalada, miris com vulguis la cosa, la reforma serà sempre censurable.

Mes lo que mereix estudi atent es el modo d' elecció que per las ditas Diputacions [serà seguit. Seràn elegidas pels Ajuntaments, Societats económicas, etc., etc. El tir va donchs, directament contra 'l sufragi universal. Per aixó es de creure que la reforma aixecará airadas protestas, no essent d' extranyar que no arribi á felis exit.

Y en vritat qu' ho lamentariam perque, á nostre entendre, aquest sistema d' elecció es llogich y rahonable. Es de notar que 'ls interessos d' ordre superior son sempre una resultant de las forses contràries y oposades dels interessos d' ordre inferior; y aixis si 's volen representants pels interessos nacionals, provincials ó locals, com qu' aquets dits interessos depenen sempre els superiors dels inferiors, la lògica maha confiar als inferiors la elecció dels representants pera

la decessió dels superiors. Mes clar, de la lluya d' aquests en surt el provincial ó comarcal; y finalment de la lluya d' aquests últims en ve el nacional. Per lo tant, á las familias deu confiarse el nombrament dels Ajuntaments, an aquests els de Diputats á Corts.

Encare hi ha una rahó en pro de aquest sistema y es que l' altre, ó siga el sufragi; està totalment desacreditat. Una elecció es redueix avuy en dia á compra y venta de vots y conciencias, á coacions per un canto y altre, á recomenacions y abusos, á estafas y altres crims. Las eleccions van resultant escola de murris, y elles fan aixerit al poca vergonya, viu al malvat. Y tot aixó, avuy com avuy, es inevitable, perque 'l poble no te encare prou capacitat política pera elegir y ab las eleccions decidir ó marcar la ruta que deu emprendre l' Estat.

En efecte, pera que 'l poble reuneixi aquesta capacitat son necesaries com diu un revolucionari escriptor, quin nom es garantia de nostre bona fe é imparcialitat, en una paraula, com diu Proudhon las tres condicions següents:

1.º Que 'l individuo tingui *conciencia* de si mateix, de sa dignitat, de son valer, del lloc qu' ocupa en la societat, del paper que desempenya, de las funcions á que te dret a aspirar, dels interessos que representa ó personalitz;

2.ª Que afirmi la *idea*, es dir, que s'apaga representar en son entendiment la llei del seu ser, expresarla per medi de la paraula, y explicarla per la raho, no ja tant sols en sos principis, sino que també en totes sus consecuencias; y,

3.ª Que d' aquesta ideya, pugui deduirne *conclusions* pràcticas.

Totas aquestas condicions quedan anul·lades si l' individuo no te *independencia*, dependent aquesta generalment del estat economicich; per lo que s' imposa el foment de la riquesa y de la repartició de la propietat en el major número possible de mans.

Donchs be, gneuneixen tots els fills de D' u aquestes condicions? Tenen tots els las condicions que Proudhon senyala? Cal tindrán casi tots *consciencia*, de lo que son, y encare aquesta conciencia, espillo ó resso de la nacionalitat en l' individuo, serà generalment remota; aixis es sentirán francesos, alemanys, inglessos etc. tindrán donchs, l' esperit de rassa, no conciencia de lo que son. Pro encare que tinguessin *consciencia*, d' aqui a tenir *idea* pera coneixer son fi actual y futur, hi ha un abism que dificilment pot salvarse. En efecte, una cosa es que l' home 's senti francés y una altre que tingui coneixements pera resoldre ó compendre els problemes de política francesa. Aquí, aquí hi ha la part flaca del sufragi. No te la majoria idea, entendiment, coneixement pera fer política, pera encaminar bé la conciencia nacional, quins dictats, fills casi sempre de la passió, expossan á greus danys si no 'ls alambica bé avans la raho. Espanta 'l mal que pot fer lo confiar el Govern á mans ineptes, encare qu' aquestas siguin las del poble mateix. Y pensant qu' aquet es inepte, li venen ganas á un de justificar las bruticias dels procediments electorals actuals, y de hon gust ho faria si tot aixó no fos un reiney pitjor que 'l mal.

No es que sigui contrari al sufragi; el

procediment es bo y defensable per lo democràtich; el mal es que 'l poble estigui mes avall del nivell que 'l sufragi reclama. Trevallem, empero, pera la ilustració d' aquet, fomentem la cultura, fem la instrucció primaria obligació y sinsiera, eduquem á las generacions de demà ab hàbits de prudència le independència, femli veurer la necessitat imperiosa de que entri en política, y, tingueu per segur, alashors, pot confiarse la elecció al poble de tots els organismes y no perilla alashors que á las espal·lars sevas tota la taifa de politichs hi meojin y riguin, tot fent escarafalls d' aquet pobre poble que han embrutit y desespansat ab sus tortpesas y maliciás.

N. S. y A.

Rápida

— — —

..... La foscor d' aquella gran sala esferehia... aili al capdevall sota un llum de gas cobert per una pantalla verda, una taula tambe tapada ab un drap vert al entorn de la que s' hi apilaben una vintena de jugadors..... No 's sentia mes que 'l soroll de la moneda al passar d' una ma á l' altre y 'ls renechs dels que perdian..... y nies enllà en un recó; ahont apenas arrivaba la llum, un home, de semblant cadeverich, endormiscat boy seyent en una elegant cadira, seguia ab los moviments de son cos lo compàs del soroll dels diners....

Un home qu somiaba un munt d' or, gran, molt gran qu' apilaba devant d' aquella taula, d' aquella mateixa taula en la que hi acababa de perdre l' ultima peseta.

CAMILO DE L. XIOL.

Frisansa

—
Las fullas cantan, cantan que cantan una cansó qu' esgliaia y gela..... Cantan la mort, la mort del mon al abim empés pel fret que vé, pel hivern que s' acosta.....

Canta mon cor, canta que canta una cansó que esgliaia y gela.... Es un cantich funeral de l' ilusió morta, es un himne al No-res, un frisansa nerviosa del No-viure... La ilusió de la vida tinch morta, l' afany de Ser tinch atrofiat, el desitj de Morir m' omplena.... Ab el desitj de viure se m' ha mort la Vida, ab l' atany de Ser se m' ha mort el Ser, ab el desitj de Morir he mort....

Canta mon cor, canta que canta, un cantich funeral, un himne al No-res, una frisansa nerviosa al No-viure.

Las ilusions tinch mortas..... S' han mort al ressó de tétrica cansó, de quina soch presoner, de la cansó aquella qu' esgliaia y gela, que acaba ab tot.

R. ESCLASANS.

Notas locales

Con el presente número termina sus tareas LA OPINION.

Al despedirnos del público no lo hacemos definitivamente, porque es un deseo nuestro la reaparición, en tiempos no lejanos, de este modesto semanario.

Sesión ordinaria de segunda convocatoria celebrada por el Exmo. Ayuntamiento de esta villa el 27 de Septiembre corriente.

Abriose á las 8 y 42 minutos de la noche bajo la presidencia del Exmo. Sr. Alcalde D. Juan Xiol Bosch.

Se aprobó el acta de la sesión anterior.

Dada cuenta de un estadó formado por Secretaria comprensivo de las cantidades ingresadas por arbitrios sobre ganado de cerda sacrificado en el Matadero durante los años económicos de 1896-1896-1897-1898, se recordó que por la Comisión correspondiente se emitía nuevo dictamen para resolver definitivamente una instancia presentada por varios tratantes en dicho ganado pidiendo celebración de segunda subasta para el arriendo de los expresados arbitrios ó reducción de la cantidad fijada para el percibo de los mismos.

Y se levantó la sesión á las 9 y 40 minutos.

SESION ORDINARIA DE 31 SEPTIEMBRE

Celebrose de 2.ª convocatoria bajo la presidencia del Exmo. Sr. Alcalde D. Juan Xiol Bosch, abriendose á las 8 y 50 minutos de la noche.

Después de aprobada el acta de la anterior se aprobaron varias cuentas, acordándose el pase de otras á la Comisión de Hacienda.

Se levantó la sesión á las 9 y 25 minutos.

Las Fiestas que celebraron las sociedades callejeras del Barrio de «Sants Metges» fueron muy espléndidas, hasta el punto de que pueden considerarse mejores que las fiestas con que algunos pueblos de cierta importancia solemnizan la fiesta mayor.

En los dos entoldados hubo baile en las

noches del sábado y domingo, ultimo dia de Septiembre y primero de Octubre.

Por razones *artístico-alcohólicas* los vecinos de la Calle de Corró no pudieron bailar durante la noche del citado sábado.

Entre algunos socios de «La Alhambra» agitase la idea de dar funciones por una compañía de aficionados durante la venidera Cuaresma, en el teatro del Café Nuevo.

Mañana celebrarán su excusión anual algunos socios del «Centro Católico». Iráná Cánoves.

Esta tarde se celebrará baile de sociedad en el «Casino de Granollers».

El próximo domingo dará una función en el teatro del «Centro Católico» una sección dramática de la Asociación de «Luises» de la parroquial de San Pablo de Barcelona.

Dicha sección representará el drama «Lo compte de Montfarrat» y la zarzuela «Lo castell del Escorsò» música del maestro Brunet y letra del Sr. Pradell, que es tambien autor del drama anunciado.

Hemos oido asegurar que en la noche de la Festividad de Todos los Santos, se representará en el teatro «Ea Unión Liberal» el drama «Don Juan Tenorio».

Pocas veces podemos adelantar tantas noticias relativas á teatros, como hoy lo hacemos.

Es casi seguro que en el «Casino» dará dos funciones dramáticas una compañía barcelonesa. La primera tendrá lugar el dia 22 del

presente mes y la segunda el dia 1 de Noviembre.

Anoche debió celebrarse en el salón de Casa Mariano un mitin para tratar asuntos de carácter social.

La sociedad «L' alegría que s' atura» organizó ayer un baile conmemorativo del primer *semanario* de las fiestas de «Sants Metges».

El jueves por la tarde fué cogido infraganti un prójimo que se entretenía *repasando* una cómoda en casa agena.

Fué conducido á buen recaudo por los agentes de la autoridad.

Proyéctase la creación de una sociedad que con el título de «Fomento granollerense» se dedicará á fomentar los intereses de esta villa.

Se habla de la aparición de un nuevo periódico puramente literario

La Compañía de M. Z. y A. ha establecido billetes económicos con motivo de la fiesta mayor de Palautordera.

PASATIEMPOS

Solución á la *Baldosa numérica*
RAIMUNDO

Imp. de E. Garrell—Granollers.

SUPLEMENTO

—♦♦♦ Á ♦♦♦—

FRAGMENTS

de un treball legít per son autor, en la CONFERENCIA MORAL celebrada en lo Centre Catòlic

lo diumenge dia 9 de Juliol del present any.

... ; las ideas que jo exposaré no sé si son propias ó
apropiad; vuy dir que no se si son originals algunes
d'ellas. Això de la originalitat avuy es cosa difficultatíssima,
no sols per la falta d'assautos no tractats sino perquè
modernament no hi ha qui tingui una sola font de lec-
tura, y las idees apresa avuy esborran sens extingir-
las las apresa ahi en un altra obra o lectura cua se-
vol y unas y altres vin harraijantse y seleccionantse,

corregirlos, y en lloc de compadixer als demés pe-
cadors, (quinas faltas coneixeu perque entre elles y
vostre enteniment no s' hi interposa la muralia del
amor propri, que resulta casi sempre infranquejable
cuau nos proposem lo coneixement y domini de nos-
tres faltas,) al creure de vosaltres inaleixos que sou
sers purs dintre lo que cap en eixa vida mirarem des-
denyosamente y ab fastich en aquells que puder coner-
tin pecats mes horrenous que 'is vostres, pro qua sa-

Entre nosaltres, que tant cridem contra 'ls que tènen diferents Religiòs que la nostre no n' hi ha cap que siga capçal de sofrir lo martiri, com lo sotriren tants y lants fills de Cristo; vriat es qu' aquests pera probarlo no necessitaren critquejar als demés, parlen, mes al ferho no 's desplegá la seva boca per maltractar à n' aquella societat corrupta y de creences tant diferentas de las que tenian los màrtirs, com la nit ab lo dia, que com una nit explendidament iluminada me figura lo paganisme, molts llums, molt aparato, molts..... fochs artificials qu' arribaban a cansar la vista, y despues d' aqueixa nit tan trevalosament illuminada, lo dia, un sol astre, de un potencial grandios que 's busta pera iluminarnos, Jesucrist que ab sa doctrina estén la llum espiritual per tot lo mon; lo dia despés d' una nit alegre com nit de cal verda.

Les que donaren tota sa sang, los que moriren sacrificats perque estimaban á Deu, no 's preocupaban pes de maltractar á sos butxins, sino que procuraban convenells de la bondet d' aquella Religiò per la que moriran sense pronunciar la mes petita expressió maleintà n' els que 'ls sacrificaben, potser perquè no comprenian la superioritat de la nova doctrina sobre la pereils professada.

Tots nosaltres, que tants alàrdes tem de catolicisme, sense que nostres fets estigaran á la altura de nostres narracions, tenim lo que jo crech, es preocupaçio cons-

battallø en ja que lluytaba per la conversio y salvació del enemic, y al imaginarse, un espectacle ab mohiment, ab molta vida, ab l' excés de vida mortal d' un camp de batalla ha sigut satisfet pensant cumplir ab son deber y ha olvidat que l' enemic que moria tal volta per ne haber comprés la suaua Religiò del Crucifixat podia salvarse gracies als consells y exemples del que era lo seu contrari.

Cuants y cuants serian los morts en lo combat, y aqueells que per ignorancia perderan per sempre la seua ànima podian salvarses, ab l' ús d' armas de mesos estruendós efecte pro mes convinents y de mes benelichs resultats per un y altre contrincant.

Volen fer catolicisme sacrificant als demés y no 's recordan de que Jesucrist va morir per los homes, no va fer morir homes per ell, ab sa omnipotencia podia sacrificiar enlloch de sacrificarse; va venir pera redimirnos y enlloch d' armas va tenir paraulas y 'ns va dar exemple; no la dels que s' habian de salvar.

Y que serian aquests catolicis fets a cops de culata sino gent, que per lo maleix qu' havian de serholat contrariant su voluntat mirarian ab odi aquella Religiò y en tal estat seria dificilism que jà may s' abrasiu de cor à lo practicat portant rencor á tot lo relatiu à aquella Religiò que imposada seria motiu d' aversió á la mateixa per los que no la sentien.

La descregut d' avuy demà posser serà fervoros qm:

perants, tenim lo que jo crego, es preocupació cons-

Lo desercionat d'una deixa pòssel seu, el vostre, ma, lo que aborreix, guardara constant rere el que

En Religió avans que 'l numero deu mirarse la cavitat dels atitats. Prefereixo deu catòlichs que cumpleixin, à deu mil que 's diguir catòlichs y no practiquin lo que 'l Catolicisme exigeix; la virtud de's deu los se's varà, la mitja virtut (y dispenseu la paraula), d' aquells deu mil serà insuficient per salvarne ni un de tots ells.

Molts son los que volen augmentar lo numero dels catòlichs, mes ho fan no pel bé que 'n reportarien los ingressats en nostra comunió, sinó perque creuen que 'l numero confirmaria la bondat de l' idea, com si la veritat depengués de que sia creguda per tothom, ó si pera curarse de una enfermetat fos necessari que tot-hom s' apliques lo remey.

Portats per aquell afany de ser catòlichs, que cuant se proposa la salvació del convertit y l' honra de l' Iglesia es atauy nobilism, molts trevallan, pio lo seu treval resulte contraproduct. Volen ter catòlichs y creuen que això i el legrerse à sang y à toch, sang y toch que precisament son la negacio de la doctrina d' amor y sacrifici predicada y practicada per Jesucrist.

Cuants n' hi ha de vosaltres que s' olvidan dei cultu- pliment dels debers que tenen com à catòlichs y somian en la imposició de nostres creences. Potsser al- gun de vosaltres s' ha entretingut figurantse una

La Opinió, 8/10/1899, p. 7 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

l' imposi la idea y à la idea imposta.

Per nosaltres los catòlichs «la cimitarra **no** es la

lleva del Paraís.»

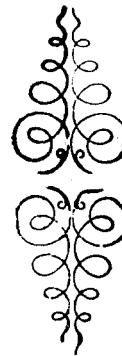
No, la clau que ha de obrir la porta del nostre Paradís à n' els catòlichs y als actuals enemichs de la nostra Religió son las bonas obras, la paraula, l'exemple y l' sacrifici per aquells que s' diuhen enemicos nostres, un màrtir del catolicisme deu ser nostre ideal, no un dictador ni un guerrero.

No imosem ni critiquejem, prediquem y practiquém.

No dominarem lo mon, pero tot lo mon serà per Deu y la Iglesia.

JOSEPH COMA.

Algunas de las ideas exposadas en aquest treball foren brillantment combatidas per lo Sr. Rector-Degá Rnd. Doctor Don Anton Casellas, Pvze.

insignificant ventada s' enreixà per extremerse lo
foch per la part per ahont lo vent bufa. Dous be,
quedan amagatsemedas en la memòria las idees, y
cuau lo vent de la oportunitat aixeca la capa que las
encubria, renaixen acompañadas del acte intelectiu
per medi del que completem la idea conservada y ja
no sabem si aquesta es treta de tal ó cuàl lectura, ó si
es producte de la nostra intel·ligència que s'ha forjat la
idea y l'ha arreconada en los impalpables armaris de
nossa memòria, ahont conservem las ideas propias y
apropiadass.

Creieu no mes, que lo que jo os exposaré es lo que
penso, sense fixarme en si això es una vulgaritat, ó
en si, això altre ho han dit mil antes que jo, y sense
que m'espanti que al sorir pogueu dir: tot lo que 'ns
has explicat ja ho sabiam. Busco la vritat, no la ori-
ginalitat ni la poesia.

Es costum molt generalisada, la de que cuan un se
dirigeix de paraula ó per escrit á un públic digui que
tots los que l'escolian ó 'ls que 'llegeixen son sabis
y bons minyons, y casi sempre 'l que escru, ó parla
devant d' un públic, cuant aquest s'ha reunit pera
sentirlo á 'n ell, té alabansas pera prodigar á 'n' els
present y extremadas censuras pera los que no pro-
fessin las ideas dels reunits.

Aquest procediment tant seguit, es sumament do-
lent, porque si jo retrech los vostres defectes, lo mes
natural es que vosaltres si reconeixels, si es que no
vos hi feu fixat avans, procureu millorarvos, mentres
que si m'entretingo diherentos molt floridament que
sou uns sants y que tot ho feu be poser no vos entre-
indreu á buscar vostres propis defectes ni i medi de

emergentemente sermonear, monitorear o ecosas contribuirer-
zen a la unio y res te d' exhortar que 's' h' n.s.
c'ut y s' ha desarrollat fisica y moralment dins q' una
atmosfera ben catòlica continua sent catòlic y con u
tal 'cumplix', com transcorre deu administracio que ho
me formut tenut per gaudiós gent inuit. P' n' o' enveig
de nostre Liebig continuu tant anti-católic com lo
reusos preceptors.

Y l' home entusiasmado per sos merits que un altre li
ha retret considera, molt distant de si a u' aqu. Li qui-
nus faltas coneix facilment y desprecia el desgraciad
sent així que 'l desprecia no es medi o proposit pera
atreuer al despreciat. *Amor con amor se paga.*

Las vostres, ó millor dit, las nostras faltas son las
que vull retrareuer perque si fiesarnoshi busquem re-
negr y si logrem trobarlo, encare que siga pera reme-
diar un defecte que á nosaltres nos sembla insignifi-
cant, per lo mateix que es nostre, podrém estar con-
tents y satisfets d' haber lograt molt mes de lo que
lograrium si jo m'entretenia uheut que tots sou uns
sants y gent d' irreproachable conducta y que tots los
qui no pensan com nosaltres son gent malvada y cri-
mina! la que hem d' acabar encare que sigui á
sang y á foch.

..... Critiquejant no 's fan catòlichs; pera fer-
los necessitan propagar nostra doctrina per medi de la
paraula y 'l'exemple, y com, perant ab franquesa son
molts pochs y potser cap los qui ab rigor segueixen los
debers que tenim com a mestres dins de 'l'èsglesia ca-
tólica y crech qu' avuy mentrels tots nos alineam de
molts catòlichs, no hi ha cap capòs de portar com a
proba de sin catolicisme lo pròpi sacrilici.